

W odpowiedzi na pismo Związku Powiatów Polskich skierowane do Ministerstwa Zdrowia, w sprawie problemów z jakimi napotykają się domy dziecka, przy nabywaniu leków dla swoich podopiecznych, na gruncie interpretacji art. 86a ustawy z dnia 6 września 2001 r. Prawo Farmaceutyczne, resort wskazał nowe brzmienie art. 86a nie zmieniło zasad obrotu produktami leczniczymi.

Ministerstwo wskazało, że nowelizacja przepisu w żaden sposób nie zabrania finansowania zakupu produktów leczniczych na rzecz pacjentów będących jednocześnie pensjonariuszami DPS, podopiecznymi domów dziecka, podopiecznymi organizacji pożytku publicznego itp. Wskazane instytucje mają prawo do zapłaty za produkty lecznicze nabywane w imieniu i na rzecz pacjentów, a transakcja taka może zostać udokumentowana prawidłowo wystawioną fakturą VAT.

Niedozwolona jest natomiast sytuacja, w której realizacja recepty polega na sprzedaży przepisanych na niej produktów na rzecz podmiotu, a nie na rzecz pacjenta wskazanego na receptce. Fakt ten nie stoi jednak na przeszkodzie, aby podmioty te finansowały taką transakcję.

Schemat działania powinien być następujący: produkty lecznicze kupowane są zawsze na rzecz pacjenta (nabywcy), ale może za nie zapłacić płatnik np. placówka opiekuńczo-wychowawcza, DPS. W takiej sytuacji, jeżeli wystawiana jest faktura VAT, musi być ona wystawiona na tę osobę, na którą przepisano lek (pacjenta), natomiast jako płatnik może być wskazany, ten podmiot, który faktycznie za zakup leku płaci.

Analogiczna sytuacja powinna wystąpić w przypadku produktów leczniczych o kategorii dostępności OTC (bez recepty). Zatem należy wskazać, że płatnikiem leku może być placówka opiekuńczo-wychowawcza (i inne), ale nabywcą jest zawsze pacjent.

Z całością odpowiedzi Ministerstwa Zdrowia można zapoznać się analizując pismo załączone poniżej.